
Det Kongelige Danske Geografiske Selskab

Møder

1. møde i sæsonen 1966–67 (11. oktober 1966):
Lecturer, Ph. D. *George Benneh*, Accra: The Evolution of a Strip System of Farming (The Huza System) in Southern Ghana.
Amanuensis, cand. mag. *Henrik Jeppesen*: Vidnesbyrd om den tidligere danske kolonivirksomhed på Guldkysten.
 2. møde i sæsonen 1966–67 (8. november 1966):
Professor, dr. *Niels Nielsen*: 90 år af Selskabets historie.
Professor, dr. *N. Kingo Jacobsen*: Feltstationerne i forskning og uddannelse.
Professor, dr. *Viggo Hansen*: Kulturgeografiens nyorientering.
Professor, dr. *Axel Shou*: Københavns Universitets Geografiske Institut og de aktuelle forskningsopgaver.
 3. møde i sæsonen 1966–67 (6. december 1966):
Kontreadmiral *F. Hammer Kjølse*: Capitain F. L. Norden og hans rejse til Ægypten 1737-38.
 4. møde i sæsonen 1966–67 (7. februar 1967):
Selskabets Præsident, Hendes kgl. Højhed Tronfølgeren, *Prinsesse Margrethe*: Indtryk fra min rejse til Mexico og Sydamerika.
 5. møde i sæsonen 1966–67 (7. marts 1967):
Professor, dr. *N. Kingo Jacobsen*: Hollændernes kamp med sand, salt og stormfloder. Deltaplanen, Ijsselmeer og Vadehavskysten.
 6. møde i sæsonen 1966–67 (4. april 1967):
Direktør, dr. *Ole Berthelsen*: Vandindvinding og vandplanlægning i geologisk og samfundsmæssig belysning.
-

SOCIETÀ GEOGRAFICA ITALIANA

1867—1967

In occasione del centenario della

Società Geografica Italiana

il Presidente ed il Consiglio della

Det Kongelige Danske Geografiske Selskab

hanno l'onore di porgervi vivissime felicitazioni e sincere omaggi.

Nel corso di due millenni i sapienti della penisola italiana ci hanno dato un contributo di primaria importanza per la conoscenza del nostro Globo e quindi per la civilizzazione dell'umanità.

La vostra società ha avuto la fortuna di poter continuare e rinnovare le vecchie glorie ed in questo giorno solenne formuliamo il caldo augurio che il vostro avvenire possa essere degno del grande passato.

Den 28. marts 1967.

Det Kongelige Danske Geografiske Selskab
bedes ved sin formand modtage vor hjerte-
ligste tak for det indrammede kort over det
sydvestlige Frankrig, som selskabet glædede
os med ved vort bryllup.

Vi beder samtidig selskabet modtage vor
varme tak for de venlige lykønskninger, som
deputationen udtalte ved sit fremmøde i
Christian VII's Palæ inden brylluppet.

A long, flowing, and somewhat illegible handwritten signature in black ink, likely belonging to King Christian VII.

A handwritten signature in black ink that reads "Henrik", likely referring to Henrik Ronsboe.

Therkel Mathiassen

5. september 1892 — 14. marts 1967

Allerede som dreng fik Therkel Mathiassen gennem sin fader, den højt fortjente Mullerup-arkæolog lærer M. J. Mathiassen, en dyb interesse for arkæologi og topografi og en respekt for forskningens krav, der kom til at præge hele hans liv og gerning. Som student tilhørte han den kreds, der samlede sig om professor H. P. Steensbys inciterende personlighed, og da han i 1917 havde afsluttet sin uddannelse med skoleembedseksamen i geografi og naturhistorie, stillede han mod en videnskabelig løbebane som forhistorisk forsker. De videnskabelige arbejdsmuligheder inden for de arkæologiske og geografiske videnskaber var på dette tidspunkt yderst beskedne, og Mathiassen måtte tage til provinsen som gymnasielærer. I så henseende delte han skæbne med adskillige andre af datidens unge videnskabsmænd, der måtte gøre mands gerning som lærere samtidig med, at de på egen hånd og uden støtte i nogen institution gik videre i deres uddannelse og deres forskning.

Vendepunktet i Mathiassens liv blev i videnskabelig henseende hans deltagelse i V. Thuleekspedition 1921-23 til arktisk Canada, hvor Knud Rasmussen betroede ham den store opgave at klarlægge de arkæologiske vidnesbyrd om eskimokulturens udvikling og vandringsveje. Hans redegørelse for Thule-kulturen og dennes varianter står endnu i dag som det fundament, hvorpå en væsentlig del af hans egne og de følgende årtiers internationale studier over kulturudviklingen i de arktiske egne er bygget. I 1933 vendte Mathiassen tilbage til sin ungdoms interessefelt: den danske arkæologi. Han blev udnævnt til inspektør ved Nationalmuseets I. Afdeling, og i årene 1941-62 var han dennes chef. Hans personlige undersøgelser fra denne periode giver en række vigtige, delvis grundlæggende bidrag til de ældste af vore stenalderkulturer.

En betydelig del af Mathiassens forskning og forfatterskab har kontakt med hans geografiske skoling. Dette gælder f. eks. de to grundlæggende studier af fordelingen af fundene fra de forskellige forhistoriske kulturperioder i Vestjylland og Nordvestsjælland, set i

relation til de dominerende geografiske faktorer. Han røber her, og forøvrigt også andetsteds, en stærkt udviklet sans for det geografiske milieu og for samspillet mellem dette og den pågældende periodes kulturindhold. Et andet vidnesbyrd om hans geografiske interesse og talent findes i hans arbejder om de danske herregårde og andre storbesiddelsers udvikling, et materiale som han førte helt op til vor tid gennem en omhyggelig registrering af storbesiddelsernes ændringer i perioden 1910-60. Til 5. udgave af Trap: Danmark skrev Mathiassen alle bidrag vedrørende Danmarks forhistoriske arkæologi, og fra 1961 indtrådte han i redaktionen af dette værk og forfattede til de ti sidste amtsbind en stor del af det topografiske stof. Han fandt her en udnyttelse af sit intime kendskab til alle egne af vort land. Hans sidste arbejde blev tilrettelæggelsen af Trap: Grønland, en opgave som han løste med kyndighed og dyb ærbødighed.

Therkel Mathiassen var et rigt udstyret menneske både fysisk, intellektuelt og karaktermæssigt. Han var en meget flittig og omhyggelig arbejder og en særdeles effektiv forsker, som forstod at tilrettelægge sit arbejde, og som tillige mestrede den kunst at gøre en ting færdig. Derfor blev hans videnskabelige gerning af en ganske særlig art såvel i kvalitet som i omfang. Den personlige agtelse og hæder, han modtog fra store dele af vort folk og fra fagfæller verden over, tog han imod med ro og stilfærdighed, og med den samme værdighed bar han sine skuffelser og låste dem ned i et stærkt sinds hemmelige rum.

Vort Selskab tildelte ham i 1932 Egede Medaljen som anerkendelse for hans arktiske forskning, og fra 1935 til sin død var Therkel Mathiassen et skattet medlem af Selskabets råd. I Det Kongelige Danske Geografiske Selskab vil man længe bevare mindet om hans personlighed og hans gerning.

Niels Nielsen.

Det Kongelige Danske Geografiske Selskab

Protektor: HANS MAJESTÆT KONG FREDERIK IX

Præsident: TRONFØLGEREN, HENDES KONGELIGE
HØJHED PRINSESSE MARGRETHE

Bestyrelse: Viceadmiral, dr. A. H. Vedel, vicepræsident
Professor, dr. Niels Nielsen, vicepræsident
Professor, dr. Axel Schou, generalsekretær
Professor, dr. N. Kingo Jacobsen, redaktør
Professor, dr. Einar Andersen
Overinspektør, dr. Kaj Birket-Smith
Oberst L. Bruhn
Professor, dr. N. E. Nørlund

Råd: Afdelingschef Sv. Ahrenkilde
Direktør, dr. E. Bertelsen
Departementschef Eske Brun
Professor, dr. Steen B. Böcher
Professor, dr. C. G. Feilberg
Statsgeolog, dr. Sigurd Hansen
Professor, dr. Viggo Hansen
Rektor W. F. Hellner
Professor, dr. Erik Holtved
Professor, dr. Johs. Humlum
Civilingeniør Knud Højgaard
Generalkonsul Einar Høyvald
Overinspektør, dr. Helge Larsen
Kommandør Henrik Madsen
Landsretssagfører Mogens Müllertz
Professor, dr. Johs. Nicolaisen
Direktør A. W. Nielsen
Direktør Knud Oldendow
Kammerherre M. O. Olufsen
Direktør Mogens Pagh
Professor, dr. Kjeld Rasmussen
Professor, dr. A. Rosenkrantz
Højesteretssagfører K. Rørdam
Professor, dr. Th. Sorgenfrei
Direktør H. W. Sprechler
Universitetslektor Einar Storgaard
Professor, dr. Thorvald Sørensen
Statsmeteorolog Helge Thomsen